

PRIMUL CONGRES INTERNAȚIONAL DE TRACOLOGIE DE LA SOFIA

Între 5 și 8 iulie 1972 s-au desfășurat în capitala Bulgariei lucrările primului Congres internațional de tracologie. Meritul inițiativei și al excelentei organizări a acestei noi și importante manifestări științifice aparține Comitetului național bulgar de tracologie, condus de acad. Vladimir Georgiev. Congresul s-a înscris între acțiunile de seamă patronate de Asociația internațională de studii sud-est-europene, avînd drept scop adîncirea cunoașterii trecutului popoarelor balcanice și al civilizației lor.

Au participat peste 270 oameni de știință reprezentînd 23 țări, din Europa, Asia și America. Din România a participat o delegație formată din 20 de istorici, arheologi și lingviști, condusă de prof. Dumitru Berciu. În total au fost prezentate aproximativ 130 comunicări, care au prilejuit discuții numeroase și interesante.

În lipsa unor rapoarte generale care să fie discutate în plenul Congresului, comunicările au fost prezentate pe secții, după cum urmează: 1. *arheologie și artă*, 2. *lingvistică*, 3. *istorie și istoria civilizației trace*. Aria tematică a comunicărilor a cuprins probleme privind istoria neamurilor trace, răspîndirea lor, limba, cultura materială și spirituală a tracilor. Au fost puse în discuție legăturile tracilor cu alte popoare sau neamuri (greci, iliri, sciți, perși), insistîndu-se asupra rolului influențelor reciproce în evoluția istorică și culturală. Au fost puse în evidență elemente transmise de traci popoarelor de astăzi din sud-estul Europei.

Participarea românească la acest congres a fost dintre cele mai marcante. În cele 20 de comunicări prezentate au fost abordate probleme de istorie, arheologie și lingvistică, în lumina descoperirilor și cercetărilor din țara noastră. S-a subliniat, în primul rînd, vechimea și importanța studiilor de tracologie în România, evocîndu-se numele unor mari savanți ca B. P. Hasdeu, Nicolae Iorga, Vasile Părvan și Ion Andrieșescu, dar punîndu-se accentul pe importante rezultate obținute în ultimul sfert de veac. Îndoiindu-se de posibilitatea ca procesul indoeuropenizării să se fi petrecut încă din neolitic, cercetătorii români au pornit de la epoca bronzului, cînd se poate vorbi cu toată certitudinea de *prototraci*. Au fost aduse contribuții privind perioada de sfîrșit a epocii bronzului și prima epocă a fierului în spațiul carpato-balcanic, insistîndu-se asupra legăturilor dintre nordul și sudul Dunării și asupra raporturilor lumii trace în general cu Asia Mică și regiunea egeică.

Valoroase contribuții românești s-au adus la studiul artei trace, precum și la reliefarea specificului și a rolului important jucat de geto-daci, pe plan cultural și politic, în cadrul lumii trace. Din păcate, printre comunicările susținute de cercetătorii români nu au figurat și unele care să trateze problema romanizării geto-dacilor și a continuității fondului daco-roman pînă la venirea slavilor pe teritoriul României.

Cercetătorii de la Institutul de arheologie din București, participanți la Congres, au prezentat următoarele comunicări :

D. Berciu : Asupra problemelor artei traco-getice în România.

R. Vulpe : Prioritatea la succesiunea regalității a agnaților la traci și daci.

S. Morintz : Probleme privind sfârșitul epocii bronzului și începutul epocii fierului în spațiul carpato-balcanic.

A. D. Alexandrescu : Necropola din bronzul timpuriu de la Zimnicea.

— Așezarea și necropola getică de la Zimnicea.

E. Comșa : Cîteva date cu privire la începutul procesului de indoeuropenizare în nord-estul Peninsulei Balcanice.

Lucrările Congresului au fost în chip instructiv completate printr-o excursie științifică pe itinerariul Sofia — Saranți — Kazanlık — Stara Zagora — Nova Zagora — Karanovo — Plovdiv — Sofia (9 și 10 iulie). De asemenea gazdele au organizat numeroase expoziții arheologice, cuprinzînd un bogat material ordonat după criterii riguros științifice.

Participanții au aprobat în chip unanim propunerea delegației române ca următorul Congres de tracologie să se desfășoare în 1976 la București. Această alegere ne onorează, dar, în același timp, pune în fața noastră sarcini deosebite, legate atât de organizarea propriu-zisă, cît și de extinderea și valorificarea cercetărilor privind istoria și civilizația geto-dacilor, a tracilor în general.

S. Morintz